

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym pozwana nie wypełniła ciążącego na niej obowiązku uzasadnienia, odmawiając dostępu do żądanych dokumentów, opierając się na ogólnym domniemaniu zastosowania ochrony celów kontroli, śledztwa i audytu.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym występuje nadrzędny interes publiczny w ujawnieniu dokumentów.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym OLAF nie wyjaśnił dlaczego ochrona prywatności i integralności jednostki uniemożliwia częściowy dostęp do żądanych dokumentów.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym pozwana naruszyła prawo skarżącej do dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2015 r. – Proforec/Komisja

(Sprawa T-120/15)

(2015/C 138/85)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Proforec Srl (Recco, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Durazzo, M. Mencoboni i G. Pescatore)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) 2015/39 Komisji Europejskiej z dnia 13 stycznia 2015 r. zaskarżonego z powodów przedstawionych w niniejszej skardze, do których skarżąca w całości odsyła;
- w skutek stwierdzenia nieważności wydanie wszystkich aktów i podjęcie kroków koniecznych w celu wykreślenia rejestracji chronionego oznaczenia geograficznego „Focaccia di Recco col formaggio” z rejestru chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych;
- zasądzenie zapłaty przez Komisję kosztów niniejszego postępowania. W wypadku oddalenia niniejszej skargi – co nie powinno namieć miejsca – skarżąca wnosi o zasądzenie, iż każda ze stron pokrywa własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Według skarżącej zaskarżone rozporządzenie wykonawcze w rzeczywistości uniemożliwia jej dalszą sprzedaż jej produktu, pomimo że ona sama jest właścicielem znaków towarowych zarejestrowanych na długo przed dniem złożenia w Komisji wniosku o ochronę i pomimo że bezspornie i niepodważalnie sprzedawała ona zgodnie z prawem w Unii Europejskiej swój produkt od 2006 r. czyli od ponad pięciu lat.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343, s. 1)
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że przepisy zaskarżonego rozporządzenia dotyczące jego wejścia w życie nie przewidują żadnego okresu przejściowego w celu umożliwienia wyzbycia się zapasów i opakowań.

2. Zarzut drugi dotyczący sprzeczności motywów 5, 6, i 7 zaskarżonego rozporządzenia
 - Skarżąca powołuje się w tym względzie na sprzeczność motywów 5 i 6 z motywem 7 oraz bezprawną ochronę również nazwy, o której rejestrację nie wystąpiono mogącego wywołać pomyłkę w zakresie oznaczenia geograficznego głównego składnika.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej i dokonanej z nadużyciem interpretacji okoliczności faktycznych przez Komisję
 - Skarżąca twierdzi odnośnie tej kwestii, że motyw 9 dotyczy domniemanego zagrożenia w odniesieniu do istniejących produktów zaprzeczając mu. Zagrożenie to nie jest jednak domniemane, lecz rzeczywiste a żądania konsorcjum będącego wnioskodawcą doprowadziły do antykonkurencyjnego zachowania mogącego bezprawnie zagrozić konkurentom będącym na rynku, naruszając ich prawa nabyte poprzez nadużycie uprawnień przez Komisję.
4. Zarzut czwarty dotyczący wygaśnięcia ochrony tymczasowej
 - Skarżąca twierdzi w odniesieniu do tej kwestii, że motyw 10 zaskarżonego rozporządzenia zawiera błędną prezentację okoliczności faktycznych albowiem przejściowa ochrona krajowa we Włoszech wygasła z powodu nieprzyjęcia planu autokontroli specyfikacji produkcji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 7 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że zaskarżone rozporządzenie poprzez zakaz mrożenia lub technik konserwacji legalizuje bezprawne zachowania konsorcjum będącego wnioskodawcą niezgodne z prawem Unii i ze swobodnym przepływem towarów i usług czego konsekwencją jest zniekształcenie przez Komisję rzeczywistego zakresu specyfikacji w motywach 11 i 12, co stanowi jawne naruszenie rozporządzenia 1151/2012.

Postanowienie Sądu z dnia 2 marca 2015 r. – Watch TV/Rada

(Sprawa T-639/13) ⁽¹⁾

(2015/C 138/86)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 15.2.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 4 marca 2015 r. – Messi Cuccittini/OHIM – Pires Freitas Campos (LEO)

(Sprawa T-459/14) ⁽¹⁾

(2015/C 138/87)

Język postępowania: hiszpański

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 22.9.2014.
